MATIJA BRUMEN, *Modell*, 2015, 2022

brizgalni tisk

Fotografija je del obsežnejše serije Nachtobjekte, v kateri beležim nepoznano življenje realne urbane opreme oziroma objektov v neposredni okolici. Objektov, ki so ponavadi precej banalni in spregledani, a imajo hkrati v sebi velik kiparsko-instalacijski potencial, ki ga skušam poudariti. Fotografija Modell je doslej sicer edina, ki je nastala v Mariboru, sam objekt pa stoji v centru mesta ob eni od glavnih cest.

ANDREJ BRUMEN ČOP, *Red over White*, 2021

bombažni trakovi, risalni žebljički

«Siouxsie and the Banshees

Red over White

the woods and the town
covered in snow
all transformed to a fairytale
like the fresh page of a book opened up
ready
waiting
for the story to begin
for you're all in a scene
objects in black ink
fringed in white
breathing and living
and anticipating
a colour
all transformed to a fairytale
unreal and inviting
inviting you to step in
and follow the path neverending

you're now leaving
imprints
and somehow expecting
expecting someone

maybe the prince in disguise
suffering a snow queen curse
but you're wrong of course
it's in reverse

out in the snow
muffled
the last silent night
the last sacrifice
red running over white
red running over white

red
running over white
red
running over white
running red
over white
running red
over white

red over white
red over white
red
over white»

S&tB, *The Thorn*, 1984

DRAGICA ČADEŽ, *Brez naslova*, 2021

žgana glina, bakrov oksid

Idejno izhodišče je kocka, napolnjena s keramičnimi figurami, ki so potiskane s črkovno teksturo.

Notranjost kubusa je prebarvana na črno kot kontrast belemu, strnjenemu prepletu ploskev in linij. Sporočilo kubusa ima pridih sodobnega časa. Droben časopisni tisk je vzet iz dnevnega časopisja, vezan na sočasna dogajanja in obrnjen kot zrcalni tisk, kompozicija figuric pa ustvarja labirint medprostorov, povezanost pa tudi utesnjenost.

Stranice kubusa so gibljive, odpirajo se od strani in od zgoraj. Omogočajo pogled v notranjost, ki je od strani drugačen kot z vrha. Pri postavitvi je mišljeno, da je odprta samo ena stranica.

KSENIJA ČERČE, *NE*, 2021-22

prepovedane tehnike

Kratko besedilo: NE

BOGDAN ČOBAL, *Digitalni svetovi krogel*, 2022

računalniška grafika, digitalni tisk, plastika, kovina

1 KOCKA: Šest kvadratov tvori zunanji prostor s petimi vidnimi polji.
2 ŠKATLA: Če odpremo dve stranicI, nastane notranji in zunanji prostor z desetimi vidnimi ploskvami.
3 NOTRANJI PROSTOR: Vanj sem umestil CD kot simbol digitalizacije in razpelo, ki simbolizira ideologijo ene knjige. Predmeta tvorita kontrast analognih in digitalnih principov.
4 ZUNANJI PROSTOR: Kvadratna polja tvorijo mini razstavišče.
5 DIGITALNI TISKI: Stranice kocke so nosilke digitalnih grafik iz cikla *Svetovi krogel*, prirejene v krožno obliko in format kvadrata.
6 SPOROČILO: Digitalni prostori so v fizični in duhovni dimenziji neskončni.

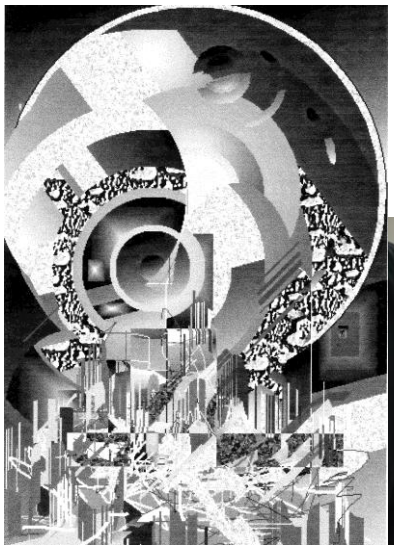

NATALIJA R. ČRNČEC, *Zatočišče,* 2021

stiropor, akrilna barva

Barva v ritmu diha prerašča površino prostora. Prostor kocke postaja zatočišče neomejenega diha, svobode, ko se v tišini, v enakomernem ritmu diha odlaga barva. Žarjenje, utripanje. Modra živi svoj svet onkraj omejitev. Barva vabi, prebuja pogled v navidezno in resnično pregibanje omejenega prostora. Vsaka interpretacija je pravilna in živi v očeh gledalca.

IRENA ČUK, *Luknja*, 2022

mavec, stiropor

Živ organizem (človek), zaprt v majhnem prostoru, prične propadati – duša se razkraja. Belina prostora ga posrka. Skozi luknjo ga potegne vase in ga odvrže na dno, v blato. Od tam pa kljub mraku priplava na površje kot biser, ki se mu odpro vrata …

MARJAN DREV, *Vozelni prostor*, 2021

terakota

Delo z naslovom vozelni prostor je geometrijsko topološki pripomoček za razlago klasičnega kiparskega kontraposta. V eni enoti združuje tri perspektivična okna. Pripada skupini petih do sedaj poznanih likovnih prostorskih razlagalnih modelov, kot so: linearna perspektiva (eno evklidsko okno), prostor kubizma (poenotenje dveh evklidskih oken), prostor zvite evklidske geometrije (poenotenje štirih evklidskih oken) in prostor vozla 5/2 (poenotenje petih evklidskih oken).

PETER FERLAN, *Schmeiser*, 2022

injekcija, digitalni tisk, akrilni sprej

Priporočilo uporabniku cepiva Schmeiser

Si cepljen ali nisi cepljen?

S tem vprašanjem se ukvarjamo že dve leti, odkar živimo v času korone. Razprava nima konca in razdvaja ljudi, tudi tiste najbližje. Če bi obstajalo cepivo za splošno zdravje ali za boljšo fizično pripravljenost (beri 6-pack), bi se cepili vsi?

Pri projektu *Schmeiser* sem hotel prikazati to vseprisotno razdvojenost. Zato je delo provokativno in bo verjetno razdvojilo tudi gledalce ter jim mogoče dalo misliti, v kakšnem svetu živimo. Razumevanje dela vsekakor prepuščam gledalcem, jih pa naprošam, da se vsaj hudomušno nasmehnejo, ker pravijo, da je smeh pol zdravja.

Hvala za pozornost in želim vam dobro zdravje!

SAMUEL GRAJFONER, *Izmeri dno duše*, 2022

vezana plošča, kaširani grafični odtisi (orig. akvatina, suha igla in gravura), silikonski kavčuk, kovinski sponi, alu vodilo z merilom s pomičnimi plastičnimi profili in kovinskimi koleščki, zamenljivi kovinski glavi za iglo in grafitno minico za šestilo

MADE IN MARIBOR II (NAREJENO V MARIBORU II) 18. 2. 2022

Naslov dela: ***»IZMERI DNO DUŠE«*** (merilo za merjenje duš,...)
Avtor: **Samuel Grajfoner**

»Iz dna duše«,...(dno duše - visoka stopnja čustvene prizadetosti), identiteta duše,...

Metafizična pot izkušnje in spoznanj ter koncept duše.
V likovnem kot vsebinsko narativnem smislu, gre za prispodobo mentalnega prehajanja iz zunanjosti v notranjost in obratno, za mentalno konfiguracijo, med tukaj in tam, znotraj in zunaj, med končnostjo in neskončnostjo, med vestjo in duhovno bitjo človeka,...

Grafična raziskave prostorskega nagovora.
Organski razvoj priprave grafične matrice materializirane v odtisu gravure na papirju in odlitku v silikonu. Prostor grafične površine kot užitek haptičnega in fizična navzočnost v prostoru kontemplacije. Prehod iz frontalnega ploskovitega pogleda na tridimenzionalni pogled grafičnega lista, ki presega tradicionalni pogled in vzpostavil drugačen vzorec prostorskih odnosov.
Gledalcu je ponujena nova dejavna situacija, ki terja izkušnjo haptične in taktilne resničnosti.

Samuel Grajfoner

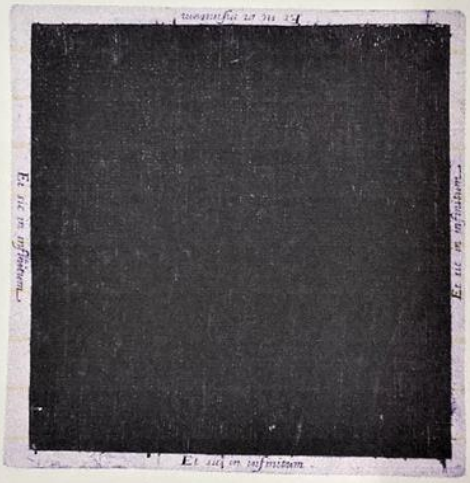

Robert Flud (1617), *Črni kvadrat - »Et sic in infinitum«* (And so on to Infinity - In tako naprej do neskončnosti), ki predstavlja *nič* pred nastankom vesolja (iz njegove knjige *Metafizična, fizična in tehnična zgodovina dveh svetov, bolj pomembna in manj pomembna).*

Fludd je intuitivno verjel, da lahko samo forma, ki negira samo sebe, predstavlja »nič«, ki je obstajal pred pojavom vesolja...O tem je razpravljal tudi Thacker, ki pravi, da mora gledalec zavrniti omejitve črnega kvadrata, se osvoboditi njegove forme, na črno barvo znotraj njega pa ne sme gledati kot na praznino ali izpolnjenost. Zato lahko rečemo, da je delo samo po sebi protislovno, saj je potrebno, da bi ga lahko doživeli, zanikati njegovo obliko in izpolnitev.
Thacker, E. (2011). Black on Black

NATALIJA JUHART BRGLEZ, *Risba v prostoru*, 2022

flomaster, svinčnik

Projekt Made in Maribor II, katerega osnova je leseni kubus, ponujen v predelavo umetnikom, mi je pisan na kožo. Svoje risbe namreč gradim tako, da motiv oziroma izbran prostor najprej razstavim in ga nato s pomočjo lomljenja perspektive sestavim nazaj. Kubus mi je s svojimi dvanajstimi stranicami omogočil, da prepoznavne mariborske stavbe, kipe, objekte in luči prelomim in stisnem na dane površine v meni smiselnem redu. Tako lahko na osmih lesenih stranicah najdete prepoznavne objekte mariborskih trgov.

MATEJA KATRAŠNIK IN POLONA LIPIČNIK, *Out of the Void*, 2022–

akril, folija, ogledala

PROSTOR po nematerialni plati nastane kot projekcija nas samih, naših želja, čutenj, hotenj, dojemanja. V njem prepoznamo svoj odsev in ga soustvarjamo s pretoki energije.

Kot snovalki odprtih, zaprtih, javnih, poljavnih in intimnih prostorov nama prostor pomeni primarni medij izražanja. Čutiva ga kot neskončnost v možnostih izbire, ustvarjanja, oblikovanja in členjenja.

Na eni strani ga definirava skozi mere, na drugi skozi človekovo pojavnost. Temu dodajava členjenje prostora, oblikovanje, večplastnost. Prostor ni zaznamovan z materialnimi omejitvami, saj je za naju osnovni gradnik prostora človekovo čutenje. Vsak prostor podrejava človeku in človekovemu bivanju tukaj.

Škatlo puščava odprto, kolikor je možno, da dovoljuje poglede iz vseh smeri. Prostor oblikujeva na način, da so zabrisane meje med zunanjostjo in notranjostjo, da prehajajo funkcije in energija ene v drugo in so vse podrejene človeku. Za medij, skozi kateri želiva predstaviti odsev in projekcijo nas samih, sva izbrali zrcalo. To se pojavlja v zunanjosti in notranjosti in predstavlja večplasnost čutenja in oblikovanja. Škatla visi s stropa na način, da sta odprti tudi mobilni stranici in se jo gleda z vseh strani v višini očišča. Nekatera ogledala se nahajajo znotraj, druga ponujajo odsev nas in naše okolice izven škatle.

METKA KAVČIČ, *Govor granitne kocke*, 2021
mešana tehnika

To ni kocka, ki naj bi tlakovala naše poti.

To je kocka, ki postaja glavno orodje naše komunikacije.

Strpnost skozi jezik današnjega dne postaja tujka.

Spoznavamo, da je agresivna komunikacija učinkovitejša od kulturne. Sprevrača se v primitivnost, nasilje in dobiva neverjetne razsežnosti. Zaradi strahu pred njo svoje cilje dosega neprimerno hitreje.

Odsevi v ogledalu opozarjajo na množičnost, ki se razvije iz ene same kocke.

JASNA KOZAR, *MAKE ART, NOT WAR*, 2022
olje

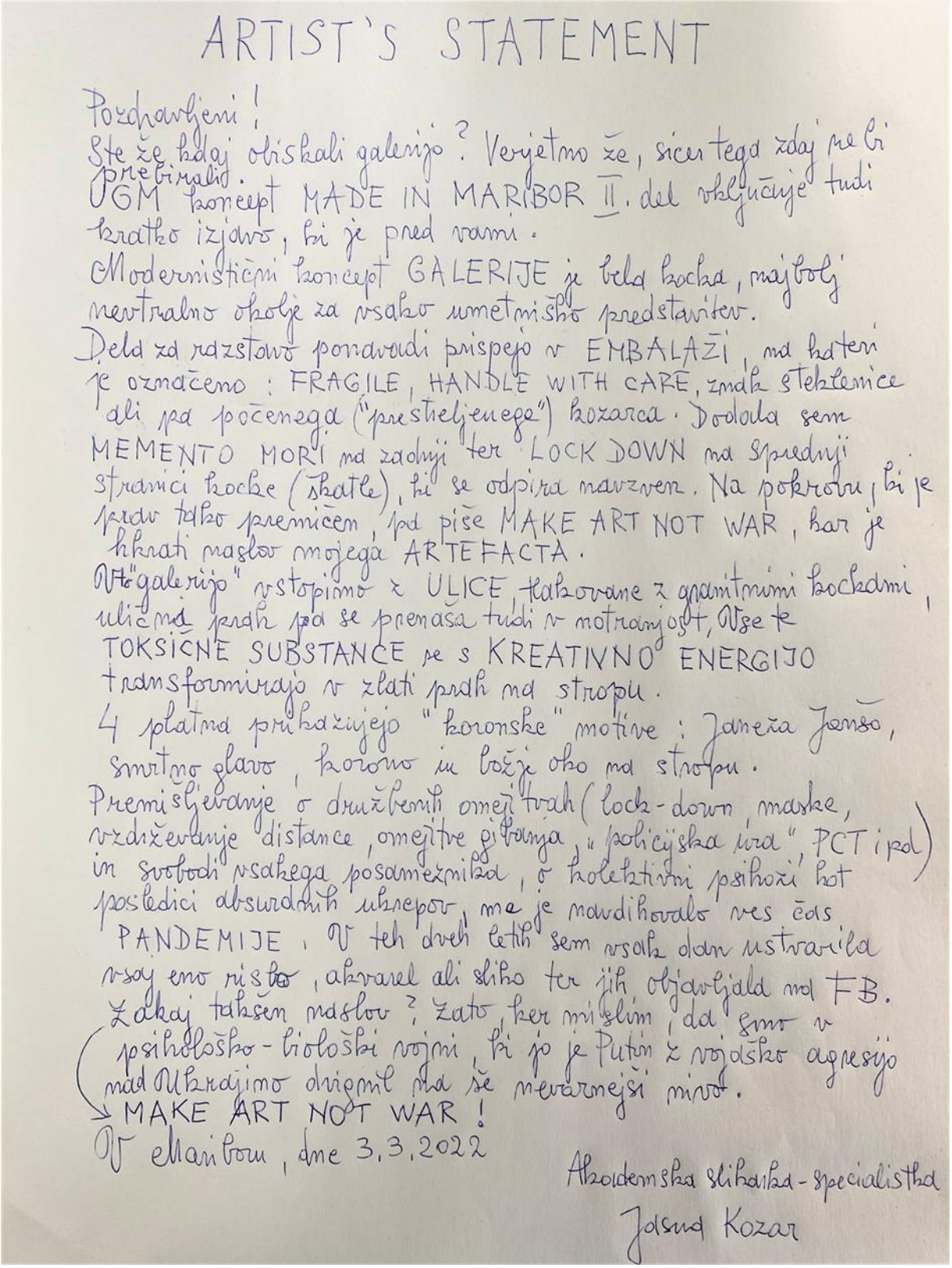

ARTIST'S STATEMENT

Pozdravljeni!
Ste že kdaj obiskali galerijo? Verjetno že, sicer tega zdaj ne bi prebirali. UGM koncept MADE IN MARIBOR II. del vključuje tudi kratko izjavo, ki je pred vami.
Modernistični koncept GALERIJE je bela kocka, najbolj nevtralno okolje za vsako umetniško predstavitev.
Dela za razstavo pozavadi prispejo v EMBALAŽI, na kateri je označeno: FRAGILE, HANDLE WITH CARE, znak steklenice ali pa počenega ("prestreljenega") kozarca. Dodala sem MEMENTO MORI na zadnji ter LOCK DOWN na sprednji stranici kocke (škatle), ki se odpira navzven. Na pokrovu, ki je prav tako premičen, pa piše MAKE ART NOT WAR, kar je hkrati naslov mojega ARTEFACTA.
V "galerijo" vstopimo z ULICE, tlakovane z granitnimi kockami, uličnega prah pa se prenaša tudi v notranjost. Vse te TOKSIČNE SUBSTANCE se s KREATIVNO ENERGIJO transformirajo v zlati prah na stropu.
4 platna prikazujejo "koronske" motive: Janeza Jenso, smrtno glavo, krono in božje oko na stropu.
Premišljevanje o družbenih omejitvah (lock-down, maske, vzdrževanje distance, omejitve gibanja, „policijska ura", PCT i.pd) in svobodi vsakega posameznika, o kolektivni psihozi kot posledici absurdnih ukrepov, me je navdihovalo ves čas PANDEMIJE. V teh dveh letih sem vsak dan ustvarila vsaj eno risbo, akvarel ali sliko ter jih objavljala na FB.
Zakaj takšen naslov? Zato, ker mislim, da smo v psihološko-biološki vojni, ki jo je Putin z vojaško agresijo nad Ukrajino dvignil na še nevarnejši nivo.
MAKE ART NOT WAR!
V Mariboru, dne 3.3.2022

Akademska slikarka-specialistka
Jasna Kozar

TEJA KOVAČ LOZAR, *Preseganje*, 2022

lanena nit, svila, akril

Kocka in izhodišče razmišljanja sta me napeljala k občutenju vpetosti v naš kaotični, polarizirani, v nekem smislu črno-beli svet, kjer se ločuje na te in one, na ene proti drugim. Vsi mi in vsak zase se nahajamo tukaj in tvorimo naš čutni svet, s svojimi nevidnimi povezavami, z našimi čuti pa kot s tipalkami segamo izven njega. Z njimi imamo možnost preseganja okvirjev, kajti naši čuti nam kažejo resnico, lažejo nam naši predsodki.

Soočamo se z zunanjo podobo samih sebe v tem svetu in lahko se vprašamo: je to moj resnični jaz?

Ko ozavestimo svoje miselne okvire in jih začnemo presegati, ko ločimo zunanje podobe od bistva, bo naše bivanje in sobivanje z drugimi sozvočno.

ANKA KRAŠNA, *Črna skrinjica*, 2021

mešana tehnika (akrilna barva, karton, kovina)

Glede na katastrofalno situacijo, v kateri smo se znašli ljudje naše sicer krajinsko zelo lepe Slovenije, sem se odločila, da odprem črno skrinjico, ki vedno razkrije in nedvoumno obelodani vzrok neke katastrofe.

Skrinjica pove, da je vzrokov za katastrofo več. Najprej gre za večino ljudi, ki ni presegla črednega nagona in brezglavo drvi, zasvojena z idejami »Velikega vodje«.

Potem gre za stanje v politiki, ki je popolnoma fašistoidno. Začelo se je s potvarjanjem zgodovine slovenskega naroda, z glorifikacijo izdajalcev – Hitlerjevih privržencev.

Nadaljuje se z uničevanjem kulture, šolstva, zdravstva ..., s sarkastičnim zatiranjem in izkazovanjem moči nad ljudstvom, vse pod krinko epidemiološke situacije.

Velik kljukast križ iz bodeče žice kot simbol lebdi nad Slovenijo, ovce pa se brezglavo podijo v začaranem krogu brez cilja.

KATJA MAJER, *Žalovanje*, 2022

keramika, pozlata, teraton, preja, kovina, luč

Žalovanje za sabo, za neko resničnostjo, preizpraševanje kdo sem sploh jaz, kateri odsev mene je resničen …
Doživljanje bremena časa, pomanjkanje energije, doživljanje, da avtentičnost nima smisla.
Utrujenost, neskončna utrujenost …
Eksistenčni strah, ki se vleče desetletja.
Nehoten, nezaveden zdrs v menjavanje obrazov. Iz izčrpanosti in utrujenosti sem naenkrat samo še to, kar nekdo, ki stoji pred mano, lahko sprejme.
Ko lahko prispevam k veselju ljudi z malimi izdelki, se ›pomanjšam‹ v rokodelko. Tudi v tem malo zapoje moja duša.
Ko lahko prispevam k interesom lokalnih skupnosti, se ›pomanjšam‹ v kiparko, ki dela javne skulpture po naročilu. Moja duša zazveni znotraj okvirčkov.
Ko se naenkrat spet odpre polje duhovnosti in ljudje začutijo, da jim lahko pomagam, se ›pomanjšam‹ v coachinjo za ljubezen in odnose. Moja duša zapoje, ko zapojejo duše tistih, ki jim pomagam.
Le prostora, kjer bi se ›pomanjšala‹ v umetnico, ki dela svoje svete prostore, ni. Manjka mi.
Pogrešam občutek, ko duša cela zazveni.
Tako se skrčim, da se skoraj ne zavedam, da ni okolja, kjer bi bila pripravljena govoriti o vseh delih sebe.

V katerih svetovih lahko živiš vse obraze sebe?
V nobenem?
V vseh?
Če le zmoreš do popolnosti stati v sebi.
Leta in leta ne zaznavam prostora, kjer bi lahko popolnoma ›zrasla‹ vase.
…
Stati v sebi.
Vrniti se v svoje svete prostore, pa čeprav samo v mislih.
Prepredem se v prostor v obliki jajca.
Pod mano je zlata Zemlja.

Moja duša postopoma zažari.

Oblije me mehka, tiha, prizemljena moč.

Zmorem.

SLAĐANA MATIĆ TRSTENJAK, *Oblaki (Krogi)*, 2021

akrilna barva, marker, papir

Poslikave svojega kubusa sem se lotila na podoben način kot na platnu ali kateri koli drugi površini. Poslikala sem pet kvadratov, kompozicijsko uravnoteženih in koloristično podobnih, tako da se vseh pet slik lahko poveže v eno zgodbo ali jo nadaljuje …

Motiv je abstrahiran z naslovom dela *Oblaki (Krogi)*.

Opazovalec je prepuščen domišljiji, da se poveže z delom in njegovim pomenom oziroma dojemanjem.

MANICA K. MUSIL in KAROLINA BABIČ, *Človek človeku muha / Homo homini musca*, 2022

polst, sukanec, juta, akrilna barva

V zaprtem prostoru so tri muhe. Lahko bi bili ljudje.

Umetniško-filozofski tandem poimenuje situacijo "Človek človeku muha".

Svobodni človek je človeku človek.

Prestrašeni človek je človeku volk.

Nesvobodni človek je človeku muha.

SAMO PAJEK, *Spomini*, 2022

pleksisteklo, steklo, akrilna barva, papir, fotografija

Kocka je obdelana z vseh strani in jo je mogoče obračati ter prilagajati pogled. Ko jo odpreš, so v njej še ostale podobe.

Naslov Spomini sem delu dal zaradi uporabe fotografij, ki sem jih posnel v dijaških in študentskih letih. Torej v najbolj brezbrižnih in hkrati tudi zelo ustvarjalnih letih. V letih močnih čustvenih doživetij. To se vidi tudi v močno kontrastnih barvnih nanosih na eni strani in črno-belih fotografijah na drugi strani. V notranjosti je diagonalno postavljena prosojnica z negativi iz istega obdobja, ki še dodatno odseva v dveh zrcalih. Predstavlja nekakšno duševno opno.

Delo torej združuje različne izkušnje in prakse iz mojega ustvarjalnega delovanja.

MARKO PAK, *Koliko let vztraja gora, preden jo spere v reke in morja?*, 2021

pigmenti, kamen (peščenjak)

Leseni kubus sem zapolnil s kontemplativno kromatično decentno simulacijo naravnega habitata. V simbolnem pomenu ga definirata sferično oblikovan kamen (peščenjak) in voda (sledi pigmentov na kocki). Tako prezentiran makroambient ima intenco aludirati na razmislek o naravi kot fundamentu našega bivanja, materialnega obstoja.

ANA PEČAR, *Prostor ponižnosti*, 2022

pigmenti, glina, drevesne veje, srnjakov rog

Intimen prostor. Jasno, kaj bi bilo drugega v teh okoliščinah. Iz notranje tišine se globoko prikloniš naravi. Brez nje ni nič, te ni. Poskušaš jo nagovoriti v njenem jeziku. Smeri neba, štirje elementi in abeceda vzorcev. Prosim in hvala.

POLONA PETEK, *Narava – moja pljuča, moja postelja, moj umivalnik, moj dan, moje misli*, 2022

jajčna tempera, kamen

Kubus.

Kubus – soba – bivališče – dom.

Ko se zapremo v sobo, naše misli potujejo po fantazijskih pokrajinah.

Ne pozabim, da je za stenami narava.

Le narava so moja pljuča, moja postelja, moja kopalnica, moja dnevna soba.

Moje misli vsrkavajo vonj, barve in oblike vrtnice.

VOJKO POGAČAR, *Camera obscura – 1001 noč barv. Hommage a Slavko Tihec*, 2022

stativ, polst, pena, vijaki, valkarton, akrilna barva

Projekt temelji na več kot dve tisočletji stari ideji *camere obscure*, katere osnovno funkcijo preslikave zunanjega motiva na fotografske medije so (N. Niépce, L. J. M. Daguerre, J. Puhar idr.) materializirali šele pred stoletjem in pol. Ti mediji so neizogibno povezani s svetlobo in barvami, temeljnimi gradniki vsega vizualno-slikovno-likovnega.

Vizualno-(s)likovno plat projekta predstavljajo barvni antagonizmi primarnih barv po sistemih RGB-CMY, medtem ko oblikotvorni aspekt temelji na raznobarvnih osnovnih likih z utori, ki omogočajo številne kombinacije gradnje skulpturalnih kompozicij po načelu kontraposta.

V boksu je zloženih 32 elementov, vsak ima okoli osem utorov in dve kontrastno obarvani strani, kar v skupnem predstavlja 10 možnih kombinacij spajanja. Tako je načeloma mogoče narediti 3210 različnih prostorskih skulpturalnih kombinacij.

POLONA POKLUKAR, *Krog,* 2021

polipropilen

Delo z naslovom *Krog* predoča ustvarjalno prakso objektnega oblikovanja, katerega izhodišče je oblika kroga. Zasledujem koncept dialoga z materialom ter postopek minimalnega posega v dano – izhodiščno – obliko. Čeprav se na prvi pogled morda zdi, da te omejitve siromašijo likovni izraz, je temu prav nasprotno. Na osnovi redukcije urejajoče geste se odpirajo neštete in presenetljive dialoške možnosti v smislu vznikanja bolj ali manj zapletenih prostorskih amorfnih form.

BORUT POPENKO, *Ampula*, 2021

refleksna folija, refleksno steklo

Realizirano likovno delo odraža refleksijo trenutnega stanja v simbolnem pomenu in prav tako v uporabi materialov, ki so zbrani kot suvenirji z različnih potovanj. Produkt predstavitve je torej readymade, sestavljen iz osrednjega objekta, prinešenega iz Češke v devetdesetih letih, in zrcalnega ozadja, pridobljenega v New Yorku leta 2000. Ne glede na izvor materiala nam kocka ponuja igro odboja svetlobe in ampule kot rešitve nerešljivih problemov.

OTO RIMELE, *Koraki in sledi*, 2022

assemblage s parom čevljev iz mojega slikarskega ateljeja, lepilo

Čevlji so lahko nosilci izpovedi o življenju in družbi, času in prostoru. Čevlji zmorejo razkriti človeka, osebo brez njene fizične prisotnosti. O tem pričajo številna veličastna sporočila, ki so jih ustvarili Vincent van Gogh, Andy Warhol in drugi.

Par »slikarskih čevljev« iz mojega ateljeja, poleg osebe, ki jih je nosila, razkriva in uteleša specifičen čas in prostor, značilen za ustvarjalnost v okolju slikarskega ateljeja. Artefakt namreč neposredno s prisotno materialnostjo kaže na navzočnost »korakov in sledi« neke slikarske ideje. Še posebej zato, ker se lahko zazremo v umetnikove podplate.

JANEZ ROTMAN, *Mali, zložljivi, prenosni prostor za pridržanje*, 2022

kovina, steklo, papir, barva

Leseni kubus, ki ste mi ga ponudili kot osnovo za likovni izdelek na temo Made in Maribor, sem preoblikoval v kletko, ki sem jo postaral in patiniral, saj problem traja že kar predolgo.

Poimenoval sem jo Mali, zložljivi, prenosni protor za pridržanje.

Ta lahko ponazarja epidemijsko karanteno ali vsesplošno družbeno izolacijo, lahko pa tudi prostor za policijsko pridržanje. Pred leti je bila mariborska vstajniška parola »GOTOF JE« zelo učinkovita in morda bo, z malo ironije, tudi v današnjem času.

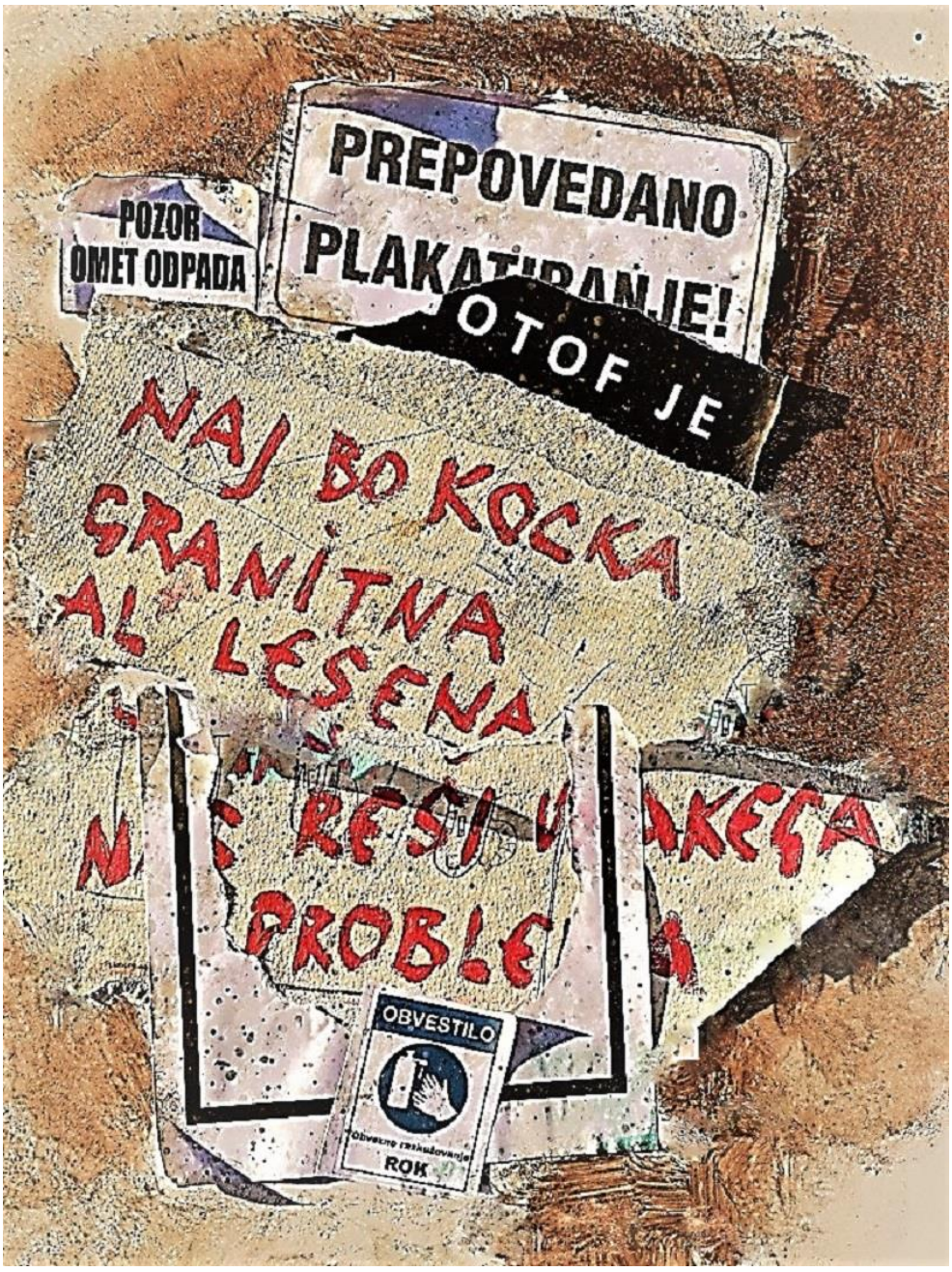

LUCIJA STRAMEC, *Etuda v f-molu*, 2021

akrilna barva, tuš, drevesne veje, plodovi ameriškega ambrovca

Na črnem ozadju je moja značilna risba – iluzija. V osredju so bele drevesne veje, ki polnijo 3D-prostor. Umeščene v prepletu asociirajo na nepregledno število informacij … zadnjih dveh let. Kot prispodobo korone/grožnje sem uporabila rdeče pobarvane plodove drevesa ameriškega ambrovca. Sosledje dogodkov jih je zadržalo in življenje teče dalje.

JOŽE ŠUBIC, *House of the Rising Sun / Hiša vzhajajočega sonca*, 2012–22

mešana tehnika

Prizor ali postavitev v kubusu je »remake« ali ponovna postavitev enega od prizorov mojega projekta House of the Rising Sun / Hiša vzhajajočega sonca iz leta 2012 v Galeriji Media Nox, ki je nastal v sklopu projektov festivala Performa in EPK 2012 v Mariboru.

V originalni postavitvi je bila galerija obarvana rdeče, zato tudi rdeče stene v kubusu, v njem pa je tudi fotografija postavitve v galeriji.

Osnovni motiv projekta je hiša fantazij, v kateri se vrstijo prizorišča fantazij, tabujev, frustracij, želja ... Ta se vrstijo v devetnajstih skrinjicah oziroma lesenih škatlah.

NINA ŠULIN, *Paeonia*, 2021

akrilna barva

S **pogledom** nate vstajam.

Vsak dan posebej.

Da se **tvoja podoba** s potezami barve zareže v **moj spomin**. In tam se rana v dnevu zaceli.

Da nikoli ne pozabim, **komu pripadam**.
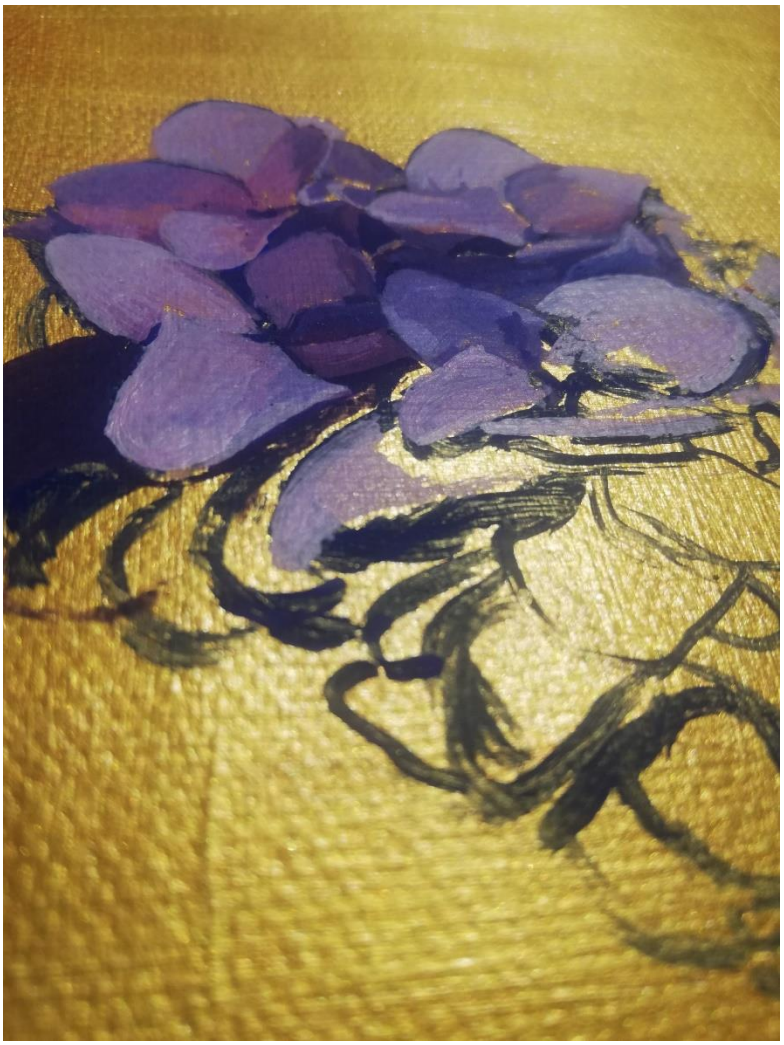
In zakaj **diham**.